

Ως Δαμέ με το καθεστώς Αναστασιάδη;

αναδημοσίευση από commune.org.gr

του Γρηγόρη Ιωάννου

Είναι γενική παραδοχή πλέον ότι η κυβέρνηση Αναστασιάδη, ίσως η πιο διεφθαρμένη κυβέρνηση σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, και σίγουρα η πιο διεφθαρμένη που έχει υπάρξει ποτέ στην Κυπριακή Δημοκρατία, έχει απολέσει την κοινωνική της νομιμοποίηση*. Η υιοθέτηση ακροδεξιάς ρητορικής με ανοιχτά ρατσιστικές θέσεις και πρακτικές στο μεταναστευτικό, η επιμονή της στη διχοτομική στόχευση σε βάθος χρόνου στο Κυπριακό και ο αυξανόμενος αυταρχισμός με τον οποίο διαχειρίζεται την πανδημία αποτελούν όψεις της ίδιας διαδικασίας, της μετατροπής της κυβέρνησης Αναστασιάδη σε καθεστώς.

Απέναντι σε αυτή τη κατάσταση είναι που αναδύθηκε το κοινωνικό ρεύμα που κωδικοποιήθηκε «Ως Δαμέ» (ως εδώ). Το Ως Δαμέ ξεκίνησε όταν μια δράκα ακτιβιστών πήρε την πρωτοβουλία να απευθυνθεί με ειλικρίνεια στην κοινωνία, και να αμφισβητήσει μετωπικά την κυβέρνηση Αναστασιάδη, πληρώνοντας το τίμημα με την πιο σκληρή επιχείρηση αστυνομικής καταστολής που έγινε ποτέ στην Κύπρο μετά το 1974. Μη πτοούμενα από την καταστολή όμως και σηκώνοντας το γάντι, τα μικρά ριζοσπαστικά κινήματα της Κύπρου κατάφεραν να μείνουν όρθια, να ωθήσουν σε σύγκλιση κοινωνικές δυναμικές και να επιταχύνουν διαδικασίες πολύ πέραν της δικής τους εμβέλειας. Έθεσαν την κοινή γνώμη προ των ευθυνών της απέναντι στη βαρβαρότητα της καταστολής που στηλίτευσε ακόμα και η Διεθνής Αμνηστία, συνέδεσαν τα ζητήματα της διαφθοράς και της κοινωνικής αδικίας, του κρατικού αυταρχισμού και της πολιτικής της διχοτόμησης, ώθησαν τον νομικό κόσμο να παραδεχτεί δημόσια ότι το διάταγμα απαγόρευσης διαδηλώσεων στερείται νομιμότητας και την επιδημιολογική ομάδα να παραδεχτεί ότι η απαγόρευση των διαδηλώσεων δεν έχει τίποτα

να κάνει με την προστασία της δημόσιας υγείας.

Πέραν από το ξεκάθαρο μήνυμα στο καθεστώς να μην ξανατολμήσει να αντιμετωπίσει διαδηλωτές με τον τρόπο που τους αντιμετώπισε μία βδομάδα νωρίτερα, η πορεία του Ως Δαμέ στις 20/2/2021 αποτυπώθηκε στην ιστορία ως μια πράξη μαζικής πολιτικής ανυπακοής. Ξεπερνώντας κάθε προσδοκία, καταγράφηκε ως μια από τις μεγαλύτερες πορείες που πραγματοποιήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες και σίγουρα η μεγαλύτερη πορεία ενάντια σε εν ενεργεία κυβέρνηση στην Κύπρο. Πέραν από το ότι έστειλε το διάταγμα της απαγόρευσης των διαδηλώσεων στο καλάθι των αχρήστων υποδεικνύοντας στο καθεστώς Αναστασιάδη τα όρια της εξουσίας του, το Ως Δαμέ δημιούργησε προοπτικές και προσδοκίες που παραμένουν ανοιχτές διακυβεύσεις.

Μπορεί να υπάρξει συνέχεια του συγχρονισμού του ριζοσπαστικού χώρου της Κύπρου με το ευρύτερο προοδευτικό τμήμα της κοινωνίας στην υφιστάμενη συγκυρία; Μπορεί να αποδυναμωθεί και άλλο η κυβέρνηση σε σημείο που η παραίτησή της να καταστεί ο μόνος τρόπος πολιτικής επιβίωσης του προσωπικού που την στελεχώνει; Μπορεί ο ριζοσπαστικός χώρος να αποτελέσει τον καταλύτη για το ξεδίπλωμα μιας διαδικασίας ιστορικού μεγέθους; Είναι δύσκολο να απαντηθούν θετικά αυτά τα ερωτήματα, και σίγουρα δεν μπορούν να απαντηθούν με θεωρητικό τρόπο. Αλλά το ότι η 20ή Φεβρουαρίου 2021 διαμόρφωσε το πλαίσιο για να μπορούν να τίθενται αντικειμενικά αυτά τα ερωτήματα, υποδεικνύει ότι κάτι έχει ήδη κινηθεί εδώ. Και μάλιστα προς μια προοδευτική κατεύθυνση, καθώς η κοινωνική οργή αρθρώθηκε στον δημόσιο χώρο και τη δημόσια σφαίρα ως πολιτική θέση και στάση και όχι απλώς ως μια γενικευμένη ισοπεδωτική αγανάκτηση με όλους και με όλα.

Πάντως, η κυβέρνηση Αναστασιάδη, παρά το ότι η δημοτικότητά της έχει πέσει κάτω από το 20% και παρά το ότι η στήριξή της περιορίζεται στην άκρα δεξιά του πολιτικού φάσματος, δεν φαίνεται να πτοείται. Συνεχίζει στην ίδια πολιτική και λειτουργεί σαν παχύδερμο απέναντι στην αυξανόμενη κοινωνική δυσφορία. Ενόψει της πενταμερούς διάσκεψης για το Κυπριακό ο

Αναστασιάδης με την αξιοπιστία του ήδη στο ναδίρ, μεταβαίνει με ομάδα συμβούλων που περιλαμβάνει όχι μόνο απορριπτικούς αλλά και ανοιχτά αντι-ομοσπονδιακούς. Ταυτόχρονα, τοποθέτησε συρματοπλέγμα σε μέρος της «πράσινης γραμμής», επιχειρώντας και συμβολικά να στείλει το μήνυμα ότι η διχοτόμηση επί του εδάφους έχει κανονικοποιηθεί. Παράλληλα, επιδόθηκε σε νέο ρατσιστικό παραλήρημα, με πρώτη φορά από πλευράς κυβέρνησης να λέγεται εμμέσως πλην σαφώς ότι οι πρόσφυγες αποτελούν υβριδικό όπλο της Τουρκίας και στρατιώτες του εχθρού εντός των τειχών. Στη διαχείριση της πανδημίας το γελοίο σύστημα των SMS και η απαγόρευση της νυχτερινής κυκλοφορίας παραμένουν, παρά το ότι έχουν ανοίξει όχι μόνο το λιανικό εμπόριο αλλά και η εστίαση, ενώ νέοι τραγέλαφοι καταγράφηκαν με απαγόρευση της «ξεσηκωτικής μουσικής» και του «λινκίσματος» στους χώρους εστίασης.

Με τον άτυπο χαρακτήρα της πενταμερούς του Απρίλη και την αδυναμία της αντιπολίτευσης όπως καταγράφεται και δημοσκοπικά ενόψει των βουλευτικών εκλογών του Μάη, το καθεστώς Αναστασιάδη θεωρεί ότι μπορεί να αντέξει την κοινωνική δυσφορία και να βγάλει κι αυτή τη χρονιά. Δυστυχώς, μάλλον είναι σωστοί οι λογαριασμοί του. Εξάλλου, καμιά κυβέρνηση στην κυπριακή ιστορία δεν εξωθήθηκε σε παραίτηση, και οι Κύπριοι, οι ελληνοκύπριοι τουλάχιστον, δεν έχουν και καμιά παράδοση μεγάλων κινητοποιήσεων που να έχουν ταυτόχρονα ένταση και διάρκεια. Από την άλλη, το απρόβλεπτο είναι βασική ιδιότητα των υπόγειων ρευμάτων κάθε κοινωνίας. Από την σκοπιά του κινηματικού ακτιβισμού το στοίχημα παραμένει να κρατήσουμε τον παλμό της κοινωνικής διαδικασίας, να συντονιστούμε με τον προοδευτικό βηματισμό αν υπάρξει και να συμβάλουμε όπως μπορούμε στο προχώρημά του.

***<https://kosmodromio.gr/2021/02/18/h-aponomimopoihsh-ths-kubernshs> -**

**ana/?fbclid=IwAR3XM92Qb58cDNWCnoVM6q22rJLIjWTCUeoI0bSgpuTdHTJ3
9fvIxY1g9GM**